

lide et pludseligt Tab ved Indførelsen af den nye Beskatningsmaade.

Endelig foreslaas det, at Ejendomsskylden bortfalder, naar den udgør mindre end $\frac{1}{2}$ Krone for et Aar. Dette medfører, at Ejendomme, hvis Vurderingssum er under 700 Kr., eller i hvis Vurderingssum der sker saadanne Fradrag, at den skattepligtige Værdi nedbringes til under 700 Kr., blive fritagne for Ejendomsskyld.

Til § 8.

For Byernes Vedkommende gør der sig særlige Forhold gældende, navnlig med Hensyn til Bygningsafgiften. Efter denne Skats Karakter synes det ikke forsvarligt at lade den Fordel, der fremkommer ved Forskellen mellem den hidtidige Bygningsafgift og den fremtidige Ejendomsskyld, simpelthen tilflyde de paagældende Ejere. Det naturlige maa være, at der tilstaaes Kommunerne Ret til at lægge Beslag paa denne Fordel. Noget lignende gælder om Købstædernes og Handelspladsernes Skatter paa Hartkorn. Der bør derfor indrømmes Byerne Adgang til som Ejendomsskyld i kommunalt Øjemed at kunne opkræve et Beløb, der svarer til Forskellen mellem de hidtidige Skatter paa faste Ejendomme og den fremtidige Ejendomsskyld til Staten.

I Kjøbenhavn (heri indbefattet de fra 1901 indlemmede Distrikter saunt Sundbyerne) har Bygningsafgiften i Finansaaret 1900—1901 udgjort ca. 1,540,000 Kr., og dette Beløb kan antages i indeværende Finansaar at blive noget forøget. Værdien af de faste Ejendomme i Kjøbenhavn anslaaes til 715 Mill. Kr. (jfr. nedenfor); $2\frac{1}{4}$ pro mille af denne Værdi er 1,608,000 Kr. eller omtrentlig det samme Beløb, som Bygningsafgiften indbringer. Naar Staten paa lægger en Ejendomsskyld af $\frac{3}{4}$ pro mille, vil der altsaa kunne gives Kommunen Adgang til yderligere at opkræve en Tillægsafgift af $1\frac{1}{2}$ pro mille, eller det dobbelte af Ejendomsskylden til Staten, uden at den samlede Byrde for de faste Ejendomme derved vil blive forøget.

For Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at der i Finansaaret 1900—1901 er opkrævet:

i Bygningsafgift	ca. 1,559,000 Kr.
i Gammelskat	84,000 —
i Land- og Ligningsskat af Hartkornet	28,000 —
tilsammen	1,671,000 Kr.

medens de faste Ejendommens Værdi anslaaes til 710 Mill. Kr. (jfr. nedenfor). En Skat af 2,33 pro mille = 1,668,000 Kr. vil altsaa ækvalere de Skatter, der ophæves, saaledes at der som Tillægsafgift til Stats-Ejendomsskylden vil kunne paalægges $1\frac{3}{5}$ pro mille kommunal Ejendomsskyld, uden at den hidtidige Byrde forøges. Da imidlertid Forholdene inden for de enkelte Kommuner kunne være meget forskellige, vilde det ikke være paa sin Plads at fastsætte en bestemt fælles Sats; der bør kunne vedtages Regler afpassede efter hver enkelt Kommunes Forhold, under Iagttagelse af, at den samlede Ejendomsskyld kommer til at svare til Beløbet af de ophævede Skatter.

For saa vidt imidlertid Byerne benytte den dem saaledes anviste Adgang til at opkræve en kommunal Skat som Tillægsafgift til Statsskatten, vil det være i høj Grad betænkeligt at lade de hidtidige Statsskatter paa faste Ejendomme med ét Slag afløses af den nye Beskatningsform. Det vil ikke kunne undgaas, at der herved i mange Tilfælde vil fremkaldes en stærk og pludselig Forskydning af Skattebyrden mellem Ejendommene indbyrdes, hvilket atter paa en højst uheldig Maade vil kunne indvirke paa Ejendomsværdierne. Der er derfor i Lovforslaget endvidere aabnet Adgang til, at de hidtidige Statsskatters Bortfalden og deres Afløsning ved Ejendomsskylden kan foregaa gradvis gennem et længere Tidsrum, der dog ikke kan udstrækkes ud over Aaret 1930.

Til § 15.

Efter de gældende Regler forfalde saavel Hartkornsskatterne som Bygningsafgiften til Betaling halvaarsvis hver 1. April og 1. Oktober. Men medens Hartkornsskatterne betragtes som erlagte henholdsvis for den første og den sidste Halvdel af Kalenderaaret, betragtes Bygningsafgiften som erlagt halvaarsvis bagud, altsaa for det Halvaar, der ender henholdsvis den 1. April og den 1. Oktober (se Forordn. ang. Amtstue-Oppebørslerne af 8. Juli 1840 § 1). Saavel for Statskassen som for Skatteyderen er dette selvfølgelig uden al reel Betydning, saa længe Skatterne løbe. Men naar der bliver Tale om at afløse Bygningsafgiften ved en ny Skat, der skal regnes at tage sin Begyndelse fra 1. Juli, vil der paa Overgangspunktet fremkomme en uheldig Anomali, idet der da vil blive at betale Afgift for et Kvartal ekstra. Det foreslaas derfor, at Bygningsafgiften skal følge samme Regel som Hart-